

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΔΙΕΞΟΔΟ

Των Χριστίνας Κρουμπούζου και Μαρίας-Τριάδας Μάνου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) PABLO: Εργαζόμενο 16χρονο παιδί εργοστασίου
- B) JULIAN: Εργαζόμενο 12χρονο παιδί εργοστασίου
- Γ) ΚΥΡΙΟΣ HOFFBRAUCH: Υπεύθυνος εργοστασίου
- Δ) MARIANGELA: Πωλήτρια ρούχων και υπεύθυνη οίκου μόδας “Casa di moda Gabriel”
- E) CLARA: Δικηγόρος
- Στ) EMMA: Φίλη της Clara
- Z) FRANCESCO
- H) ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Νότια Αμερική, εργοστάσιο Shein. Τέσσερα παιδιά συσκευάζουν ρούχα που προηγουμένως μετέφεραν από τα κεντρικά γραφεία στην αποθήκη. Καθώς συσκευάζουν κοιτάζουν έξω από το παράθυρο και παρατηρούν παιδιά της ηλικίας τους να παίζουν ποδόσφαιρο. Συζητούν και εύχονται να μπορούσαν να βρίσκονται και αυτά εκεί. Το ένα από αυτά, ο Julian πλησιάζει τον Pablo για να μιλήσουν για την κατάσταση που βρίσκονται.

JULIAN:

Πω τι κούραση είναι αυτή! Μακάρι να μπορούσαμε κι εμείς να παίζουμε ξέγνοιαστοι όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας μας, χωρίς υποχρεώσεις.

PABLO: (Αρχίζει να μιλάει νευριασμένος)

Εγώ είμαι 16 χρονών και ακόμη δεν έχω καταφέρει να μπω σε ένα γήπεδο και να παίξω ποδόσφαιρο, που άλλωστε είναι και το μεγάλο μου όνειρο. **(Χτυπάει με δύναμη το χέρι στο τραπέζι)** Κάθομαι και δουλεύω εδώ και τέσσερα χρόνια σαν δούλος. Αυτό πρέπει να αλλάξει, δεν το ανέχομαι άλλο!

JULIAN:

Και τι θα κάνεις; Αυτοί έχουν περισσότερη δύναμη από εμάς. Δεν θα καταφέρουμε να τους ξεπεράσουμε.

PABLO:

Μην αγχώνεσαι, κάτι θα σκεφτώ.

(Εμφανίζεται στη σκηνή ένα στέλεχος της επιχείρησης και παίρνει μετά βίας ένα μικρό κοριτσάκι προκειμένου να κάνει εργασίες ακατάλληλες για την ηλικία του.)

PABLO:

Βλέπεις πόσο άδικο είναι αυτό;

JULIAN:

Βρήκα μια ιδέα! Θα πάμε στα γραφεία να κλέψουμε ένα κινητό!

PABLO:

Είναι δύσκολο να μπούμε στα γραφεία και να κλέψουμε κάποιο κινητό. Πρέπει να μπούμε στην αίθουσα έρευνας, εξάλλου εμείς έχουμε τα κλειδιά.

JULIAN:

Και τι θα κάνουμε στην αίθουσα έρευνας;

PABLO:

Θα βρούμε πληροφορίες για τα δικαιώματά μας!

JULIAN:

Πρέπει να οργανώσουμε ένα σχέδιο.

PABLO:

Εσύ μικρέ θα κρατάς τσίλιες κι εγώ θα βρω αυτό που χρειαζόμαστε και θα το εκτυπώσω.

JULIAN:

Σύμφωνοι! Πότε ξεκινάμε;

PABLO:

Θα περιμένουμε πρώτα να βραδιάσει για να φύγουν τα αφεντικά και να μπορέσουμε να μελετήσουμε τις πληροφορίες με την ησυχία μας. Προς το παρόν συνεχίζουμε τη δουλειά γιατί αν καταλάβουν ότι σταματήσαμε να συσκευάζουμε θα μας τιμωρήσουν σκληρά.

(Τα παιδιά επιστρέφουν στις θέσεις τους και συνεχίζουν να δουλεύουν με αμειώτους ρυθμούς. Μετά τη συμπλήρωση δύο ωρών τα στελέχη της επιχείρησης φεύγουν και τα παιδιά βάζουν σε εφαρμογή το σχέδιό τους.)

PABLO:

Ήρθε η ώρα! Τα αφεντικά έφυγαν και επιτέλους θα μπορέσουμε να αναλάβουμε δράση!

JULIAN:

Πάμε γρήγορα στο γραφείο γιατί μπορεί να επιστρέψουν και να μην προλάβουμε να κάνουμε αυτό που θέλουμε.

(Αφήνουν τη δουλειά και κατευθύνονται προς την αίθουσα έρευνας.)

PABLO:

Εσύ θα κάτσεις εδώ και θα φυλάς τσίλιες. Θυμήσου πως δεν πρέπει να μας καταλάβει κανείς προς το παρόν. Όταν έχουμε τις απαραίτητες πληροφορίες θα ενημερώσουμε και τα υπόλοιπα παιδιά. Είναι επικίνδυνο να διαρρεύσει κάτι, για αυτό το νου σου μη σου ξεφύγει τίποτα!

JULIAN:

Σύμφωνοι!

(Ο Julian βγάζει από την τσέπη το κλειδί και το δίνει στον Pablo. Εκείνος ξεκλειδώνει την πόρτα και μπαίνει στην αίθουσα. Προσπαθεί να χρησιμοποιήσει έναν υπολογιστή, όμως είναι κλειδωμένος, όπως και όλοι οι υπόλοιποι, όπως διαπιστώνει στην πορεία.)

PABLO:

Όλοι οι υπολογιστές είναι κλειδωμένοι, δεν μπορώ να κάνω τίποτα δυστυχώς.

JULIAN:

Νομίζω ξέρω που βρίσκονται κρυμμένοι οι κωδικοί.

PABLO:

Αλήθεια; Για πες, που είναι;

JULIAN:

Θυμάμαι πως μια κοπέλα κρατούσε χαρτιά με γραμμένους κωδικούς στα χέρια της και τους αποθήκευσε στο συρτάρι της γραμματείας. Δεν ξέρω αν είναι κωδικοί υπολογιστών, όμως δεν χάνουμε και τίποτα να ψάξουμε.

PABLO:

Τέλεια! Φύγαμε!

(Τα παιδιά κατευθύνονται στο ισόγειο, όπου βρίσκεται η γραμματεία.)

JULIAN:

Εγώ φυλάω ξανά τσίλιες, κι εσύ ψάξε γρήγορα στα συρτάρια.

(Ο Pablo ψάχνει για τους κρυμμένους κωδικούς)

PABLO:

Α κάτι βρήκα! Μάλλον αυτοί θα είναι!

(Τα παιδιά κατευθύνονται ξανά προς την αίθουσα έρευνας για να δοκιμάσουν τους κωδικούς που βρήκαν. Μπαίνουν μέσα και αρχίζουν να δοκιμάζουν.)

JULIAN:

Δοκίμασε πρώτα αυτόν τον κωδικό.

PABLO:

Δεν λειτουργεί, είναι λάθος. Θα δοκιμάσω τον επόμενο.

JULIAN:

Δεν το πιστεύω! Πάλι δεν λειτουργεί, συνέχισε.

PABLO:

Τίποτα κι αυτός, τζίφος.

JULIAN:

Σςς, ακούς βήματα;

PABLO:

Δυστυχώς ναι! Κρύψου γρήγορα κάτω από το γραφείο!

(Ανοίγει την πόρτα ο επιστάτης για να ελέγξει την αίθουσα, όπως κάνει καθημερινά. Δεν αντιλαμβάνεται τα παιδιά κι έτσι φεύγει από εκεί αφού κλειδώσει τα παράθυρα. Τα παιδιά συνεχίζουν αποφασισμένα τη δουλειά τους.)

PABLO:

Βρήκα τον κωδικό, ξεκλείδωσε! Δεν το πιστεύω, άνοιξε!!

JULIAN:

Τέλεια! Μπες στο διαδίκτυο και βρες τις πληροφορίες που χρειαζόμαστε.

PABLO:

Κοίτα πόσες βρήκα! Πρέπει να εκτυπώσω όσες περισσότερες μπορώ. Θα πάμε μετά και θα τις μελετήσουμε όλες!

(Τα δύο παιδιά φεύγουν από την αίθουσα αφού την κλειδώσουν και κατευθύνονται στα δωμάτιά τους για να μελετήσουν όσα βρήκαν.)

JULIAN:

Κοίτα τι ώρα είναι, πρέπει να ξεκουραστούμε κιόλας, γιατί αύριο μας περιμένει πολλή δουλειά πάλι.

PABLO:

Δίκιο έχεις πάμε για ύπνο, μην μας υποπτευθούν και οι υπόλοιποι γιατί λείπουμε πολλή ώρα. Καληνύχτα!

(Ξημέρωσε. Η ώρα είναι 5 τα χαράματα και τα παιδιά ξυπνούν και κατευθύνονται προς την αίθουσα έρευνας προκειμένου να μελετήσουν τις πληροφορίες που

βρήκαν, πριν ξεκινήσουν πάλι τη δουλειά. Βιάζονται για να μην ξυπνήσουν τα υπόλοιπα παιδιά και καταφτάσουν στο εργοστάσιο τα στελέχη.)

PABLO:

Σςς, μην κάνεις φασαρία! Δεν πρέπει να μας καταλάβουν οι υπόλοιποι. Βιάσου!

JULIAN:

Πάμε γρήγορα.

(Ξεκλειδώνουν γρήγορα την πόρτα και ξεκινούν τη μελέτη)

PABLO:

Πω, κοίτα τι λέει εδώ!

(Ξεκινά ο Pablo και διαβάζει)

<<Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούνται να σέβονται τα δικαιώματα, που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση και να τα εγγυώνται σε κάθε παιδί που υπάγεται στη δικαιοδοσία τους, χωρίς καμία διάκριση φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων του παιδιού ή των γονέων του ή των νόμιμων εκπροσώπων του ή της εθνικής, εθνικιστικής ή κοινωνικής καταγωγής τους, της περιουσιακής τους κατάστασης, της ανικανότητάς τους, της γέννησής τους ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να προστατεύεται αποτελεσματικά το παιδί έναντι κάθε μορφής διάκρισης ή κύρωσης, βασισμένης στη νομική κατάσταση, στις δραστηριότητες, στις εκφρασμένες απόψεις ή στις πεποιθήσεις των γονέων του, των νόμιμων εκπροσώπων του ή των μελών της οικογένειάς του.

Με απλά λόγια

Όλα τα παιδιά είναι ίσα. Έχουν δικαίωμα να τα αντιμετωπίζουν χωρίς διακρίσεις λόγω της φυλής, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των απόψεων, της περιουσίας, της κατάστασης, των ιδιαίτερων αναγκών ή της εμφάνισής τους.>>

JULIAN:

Πρέπει να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας! Πρέπει να βρούμε τη δύναμη και τους συμμάχους για να βγούμε από εδώ!

PABLO:

Πάμε να ετοιμαστούμε τώρα, και κάτι θα σκεφτώ.

(Τα παιδιά κατευθύνονται ξανά προς τα δωμάτιά τους και αρχίζουν να ετοιμάζονται για τη μέρα τους. Η ώρα περνάει και τα παιδιά ετοιμάζονται να πάρουν ξανά τις θέσεις τους για να αρχίσουν τη δουλειά.)

JULIAN:

Σήμερα τι έχει το πρόγραμμα; Τι αγγαρεία θα κάνουμε πάλι σήμερα;

PABLO:

Δεν ξέρω, θα δούμε. Θα περάσει σε λίγο το αφεντικό και θα μας πει.

(Πέρασε λίγη ώρα και ένα από τα αφεντικά μπαίνει στην αίθουσα για να δώσει οδηγίες στα εργαζόμενα παιδιά για τις δουλειές της σημερινής ημέρας)

KΥΡΙΟΣ HOFFBRAUCH:

Λοιπόν παιδιά, σήμερα πρέπει να ελέγξετε τις κούτες με τα ρούχα στην αποθήκη, μέχρι τις 5 το απόγευμα. Αν δεν τελειώσετε μέχρι τότε θα υποστείτε κυρώσεις.

PABLO:

Έλα Julian, πάμε να φέρουμε τα πράγματα και να ξεκινήσουμε, πριν μας πάρει το μεσημέρι.

JULIAN:

Άντε πάμε!

(Τα δύο παιδιά κατευθύνονται προς την αποθήκη. Παίρνουν τις κούτες και επιστρέφουν στις θέσεις τους)

PABLO:

Ξεκίνα τη δουλειά γιατί δεν θα προλάβουμε.

JULIAN:

Άντε, έλα να με βοηθήσεις.

(Τα παιδιά ανοίγουν τις κούτες με τα ρούχα και παρατηρούν τα ταμπελάκια των ρούχων. Ήρθε η ώρα για μεσημεριανό και τα παιδιά κάνουν διάλειμμα για φαγητό.)

PABLO:

Κάτσε να φάμε γιατί μετά δεν θα μπορέσουμε να ξεκουραστούμε και να φάμε κάτι.

JULIAN:

Προσπαθώ να επικεντρωθώ στο να σκεφτώ μία ιδέα για να φύγουμε από εδώ μέσα. Εσύ σκέφτηκες κάτι;

PABLO:

Προσπαθώ να συγκεντρωθώ να συνδέσω και τις πληροφορίες που βρήκαμε, για να λύσουμε το πρόβλημά μας.

(Περνάει λίγη ώρα, τα παιδιά αποχωρούν από το τραπέζι και κατευθύνονται ξανά προς την αίθουσα που δουλεύουν για να συνεχίσουν την εργασία τους. Ξαφνικά μπαίνει στην αίθουσα ο υπεύθυνος του εργοστασίου και ανακοινώνει στα παιδιά ότι τα ρούχα θα σταλθούν στην Ιταλία.)

PABLO:

Μου ήρθε μία ιδέα! Άκουσες τι είπε ο υπεύθυνος; Τα ρούχα θα σταλθούν στην Ιταλία. Αυτό μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε και να κάνουμε κάτι για να φύγουμε από εδώ.

JULIAN:

Τι σκέφτηκες δηλαδή;

PABLO:

Σκέφτηκα ότι θα μπορούσαμε να ενημερώσουμε τους καταναλωτές μέσω των οδηγιών πλυσίματος. Μπορούμε ανάμεσα στις οδηγίες να γράψουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε και να ζητήσουμε βοήθεια.

JULIAN:

Και ποιος θα κοιτάξει τις οδηγίες;

PABLO:

Ας είμαστε αισιόδοξοι, όλο και κάποιος μπορεί να το δει και να απευθυνθεί σε κάποιον για να μας βοηθήσει.

JULIAN:

Σε τι γλώσσα θα το γράψουμε;

PABLO:

Καλύτερα στα ιταλικά.

JULIAN:

Ξέρεις ιταλικά;

PABLO:

Ξέρω κάτι λίγα....

JULIAN:

Στους άλλους θα το πούμε;

PABLO:

Εννοείται πως όχι γιατί μπορεί να το πουν και όλες οι προσπάθειες που έχουμε κάνει μέχρι στιγμής να πάνε χαμένες.

(Μπαίνει στον χώρο ο υπεύθυνος ξανά και ενημερώνει τα παιδιά πως οι κούτες με τα ρούχα θα φύγουν από το εργοστάσιο σε δύο ώρες για να κατευθυνθούν στην Ιταλία).

JULIAN:

PABLO, κάτι πρέπει να κάνουμε γρήγορα, δεν θα προλάβουμε να τελειώσουμε προτού φύγουν οι κούτες.

PABLO:

Λοιπόν, όταν οι υπόλοιποι τελειώσουν με το πακετάρισμα θα σημειώσουμε με ανεξίτηλο μαρκαδόρο την ανάγκη μας για βοήθεια, με την πρόφαση ότι θα ελέγξουμε ξανά τα εμπορεύματα.

JULIAN:

Ωραία βιάσου, δεν έχουμε πολλή ώρα μπροστά μας.

(Τα δύο παιδιά ανοίγουν ξανά τις κούτες με τα ρούχα και αρχίζουν να σημειώνουν πάνω στα καρτελάκια με τις οδηγίες τη φράση: Abbiamo bisogno del tuo aiuto. Τα δύο αγόρια ολοκληρώνουν τη δουλειά τους. Εμφανίζεται ξανά στην αίθουσα ο ελεγκτής των εμπορευμάτων και μεταφέρει τις κούτες στα φορτηγά.)

(Δύο εβδομάδες μετά, Casa di moda Gabriel. Δύο φίλες επισκέπτονται τον οίκο μόδας για να ψωνίσουν ρούχα και να ανανεώσουν την γκαρνταρόμπα τους. Μπαίνουν μέσα και ξεκινούν συζήτηση με την υπεύθυνη του οίκου και διάσημη στυλίστα Mariangela.)

MARIANGELA:

Καλημέρα κορίτσια, πώς και από εδώ; Τι θα θέλατε;

CLARA:

Θα θέλαμε να αγοράσουμε μερικά ρούχα γιατί οι τάσεις της μόδας άλλαξαν και θέλουμε να ανανεώσουμε την γκαρνταρόμπα μας.

EMMA:

Θέλουμε κυρίως φωτεινά και έντονα χρώματα. Έχετε κάτι να μας προτείνετε;

MARIANGELA:

Μα φυσικά κορίτσια! Είστε στο σωστό μέρος για να ανανεωθείτε. Θέλετε να ξεκινήσουμε από αυτές τις επιλογές;

CLARA:

Γιατί όχι; Ωραία κομμάτια φαίνονται!

EMMA:

Μμμ, εμένα θα μου άρεσε κάτι κόκκινο για το γραφείο, τι λέτε κι εσείς που γνωρίζετε πολλά περισσότερα για τη μόδα, από εμένα;

MARIANGELA:

Συμφωνώ, το κόκκινο είναι πολύ της μόδας τον τελευταίο καιρό! Δείτε αυτό το κοστούμι, μπορεί να συνδυαστεί εύκολα με αυτό το εμπριμέ τοπ. Τι λέτε;

EMMA:

Αχ μου αρέσει πολύ αυτή η επιλογή, μπορώ να το δοκιμάσω;

MARIANGELA:

Βεβαίως, στον διάδρομο αριστερά είναι τα δοκιμαστήρια.

CLARA:

Μήπως θα μπορούσατε να μου δείξετε μερικά στυλάτα και ταυτόχρονα άνετα σεντ για τη δουλειά μου; Είμαι δικηγόρος και όπως καταλαβαίνετε θέλω κάτι εντυπωσιακό αλλά άνετο γιατί εργάζομαι πολλές ώρες.

MARIANGELA:

Νομίζω πως οι κατάλληλες επιλογές για εσάς βρίσκονται δεξιά. Τι θα λέγατε για αυτό το σεντ;

CLARA:

Μμμ δεν είμαι σίγουρη, μπορείτε να μου προτείνετε κάτι άλλο;

MARIANGELA:

Αυτό πώς σας φαίνεται;

CLARA:

Πολύ ιδιαίτερο, θα το δοκιμάσω.

(Μετά από μία ώρα τα κορίτσια επιλέγουν τα ρούχα που τους άρεσαν περισσότερο, και πηγαίνουν στο ταμείο να πληρώσουν. Έπειτα φεύγουν ευχαριστημένες από τον οίκο μόδας)

(Δύο μέρες μετά, η Clara πλένοντας μία από τις μπλούζες που αγόρασε βλέπει το σημείωμα των παιδιών της Νότιας Αμερικής για βοήθεια. Αποφασίζει να καλέσει την φίλη της και να σκεφτούν τι θα κάνουν με αυτό που έχουν στα χέρια τους)

EMMA:

Καταλαβαίνεις τι μου λες; Κρατάς στα χέρια σου ένα σημείωμα εργαζόμενων παιδιών που χρειάζονται τη βοήθειά μας. Κάτι πρέπει να κάνουμε, είσαι δικηγόρος, δεν θα το αφήσουμε να περάσει έτσι.

CLARA:

Μα φυσικά, αγωνίζομαι τόσα χρόνια για τα δικαιώματα των παιδιών και των γυναικών, θα στείλουμε βοήθεια.

EMMA:

Τι σκέφτεσαι να κάνουμε;

CLARA:

Αρχικά θα απευθυνθούμε σε έναν εισαγγελέα και θα επέμβει αυτός όπως μπορεί. Αν χρειαστεί θα απευθυνθούμε και στο Παγκόσμιο Δικαστήριο, θα κάνουμε τα πάντα.

(Μετά από τρεις μέρες ο εισαγγελέας Francesco ενημερώνεται από τη νεαρή δικηγόρο για την κατάσταση και αποφασίζουν να δράσουν μιλώντας στον εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας αντιλαμβάνεται την επικινδυνότητα της κατάστασης και σκέφτεται πώς μπορούν να δράσουν γιατί οι εργασίες ανηλίκων είναι παράνομη πράξη)

(Ο εισαγγελέας με τη βοήθεια της δικηγόρου ζητάει βοήθεια από άλλους συναδέλφους, ωστόσο λίγοι από αυτούς δέχτηκαν να βοηθήσουν. Ο εισαγγελέας παρά τις δυσκολίες αποφάσισε σθεναρά να αναλάβει δράση έστω και με αυτούς τους λίγους που συνεργάζεται, με τη βοήθεια βέβαια ενός παγκόσμιου οργανισμού, της UNICEF.)

(Η δικηγόρος προτείνει στον εισαγγελέα να δείξουν στην πωλήτρια του οίκου μόδας την καρτέλα των ρούχων. Κατευθύνονται προς το κατάστημα. Μπαίνουν μέσα και η πωλήτρια αναστατώνεται καθώς ενημερώνεται πως ο άνδρας ασκεί το επάγγελμα του εισαγγελέα. Η πωλήτρια ρωτάει έντρομη τι συμβαίνει και ο εισαγγελέας αρχίζει να της εξηγεί την κατάσταση.)

MARIANGELA:

Μα τι είναι αυτά που λέτε; Αποκλείεται να δουλεύουν μικρά παιδιά στην εταιρία μας.

FRANCESCO:

Ωραία, αφού δεν με πιστεύετε, δείτε κάτι.

(Ο εισαγγελέας βγάζει από την τσέπη του το καρτελάκι των παιδιών και της το δείχνει.)

MARIANGELA:

Μάλιστα, τώρα κατάλαβα, κάτι πολύ περίεργο συμβαίνει. Επειδή όπως κατάλαβα ήρθατε για βοήθεια, εννοείται πως θα σας βοηθήσω να ανακαλύψουμε τι πραγματικά συμβαίνει. Άλλωστε είμαι φανατική οπαδός της τήρησης των δικαιωμάτων των παιδιών και των γυναικών.

FRANCESCO:

Σκέφτεστε κάτι;

MARIANGELA:

Ναι, σκέφτομαι να ταξιδέψουμε και οι τρεις στο εργοστάσιό μας που βρίσκεται στη Νότια Αμερική και να κάνουμε μία έρευνα. Εκεί θα μπορέσουμε να βρούμε τα παιδάκια και με τη βοήθεια της αστυνομίας να ανακαλύψουμε το κύκλωμα.

CLARA:

Βέβαια, συμφωνώ, πότε φεύγουμε;

MARIANGELA:

Αύριο κιόλας! Αναλαμβάνουμε δράση!

(Την επόμενη μέρα τα τρία άτομα κατευθύνονται προς το αεροδρόμιο για να ταξιδέψουν στην τη Νότια Αμερική. Έπειτα από εννιά ώρες ταξιδιού φτάνουν στον προορισμό τους. Ταξιδεύουν προς τον εργοστάσιο του οίκου μόδας.)

(Φτάνουν στο εργοστάσιο. Μπαίνει μέσα μόνο η πωλήτρια με την πρόφαση ότι θέλει να παραδώσει κάποια νέα σχέδια στο εργοστάσιο για μοντέρνα ρούχα. Οι υπόλοιποι δύο παραμένουν έξω από τον χώρο του εργοστασίου. Η κοπέλα αρχίζει να συνομιλεί με την γραμματέα.)

MARIANGELA:

Καλημέρα σας. Είμαι υπεύθυνη του οίκου μόδας που στέλνετε τα εμπορεύματα. Θα ήθελα να σας παραδώσω νέα σχέδια για ράψιμο, πιο ελκυστικά στο κοινό. Μήπως μπορώ να μιλήσω με τους σχεδιαστές για να κανονίσουμε τα ακριβή σχέδια και χρώματα των ρούχων;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Φυσικά, στον πρώτο όροφο θα τους βρείτε.

MARIANGELA:

Ευχαριστώ πολύ.

(Η πωλήτρια αντί να κατευθυνθεί προς τον πρώτο όροφο που της είπε η γραμματέας, πηγαίνει στον τελευταίο όροφο που όπως υποψιάζεται βρίσκονται τα παιδιά. Η γυναίκα βρίσκει τα μικρά, ταλαιπωρημένα παιδιά, τα πλησιάζει και τα ενημερώνει για τον σκοπό που βρίσκεται εκεί. Χωρίς να χάσει χρόνο τηλεφωνεί στον εισαγγελέα λέγοντάς του πως βρήκε τα παιδιά στον χώρο εργασίας τους.)

(Ο Francesco τηλεφωνεί στην αστυνομία και καταφτάνουν μαζί με την Clara και τη συνοδεία αστυνομικών δυνάμεων στο εργοστάσιο. Οι αστυνομικοί έχοντας λάβει ένταλμα σύλληψης συλλαμβάνουν τους υπεύθυνους του εργοστασίου. Μετά από μία εβδομάδα τα παιδιά πλέον βρίσκονται σε μονάδα της UNICEF όπου παρέχεται στα παιδιά η απαραίτητη φροντίδα και ασφάλεια που τους χρειάζεται για να μεγαλώσουν σωστά.)

ΤΕΛΟΣ